

Zùličina hiša

U Pásjak, na krâj sèla mìčkina hiša stojî,
z rûžu i z vřton na Ûlicu kunfin je dèli.
Kâmik na kâmik je škřbno polôžen,
i po dûgih létih još vâvik je slôžen.

Na ôkna su jërte i škûre zapřte,
pa súnca véc dûgo na fêrnike ni.
Zalokotâna vrâta dâvaju znât,
dâ uvânju ni dûgo bìl nřdan prespât.

Na strihu još vâvik ðimnjak stojî,
ma ðim se ne stêže âš nřnega nî,
ki ugânj bi zložit, tèplinu stôril
i dômu življènje òpet ulîl.

Z nônu Pêpu, ki se je uvânju rodila
i drùgu je Zùličinu ðicu zgojila.
Jôže, Cvětko, Tônka i Marřja, sř su skùp çez hišu pasâli,
pâk se jêdan za drùgin u svît pobrâli.

Tâko je sâda ostâla sâma,
kòdabi stâra, sřva, zapùščena dâma,
ki çeka na vrîme, kô ée môrda prît,
da uvânju pôčne nôvo življènje klît.

Besede: mìčkina hiša– kućica; rûža - vinova loza pred ulazom; kunfin - granićnik;
kâmik – kamen; škřbno – brižno; vâvik – uvijek; jërta - kameni okvir oko prozora; fêrnik -
zavjesa; zalokotâno - zaključano; zložit ugânj - naložit vatru; pobrâti –pokupiti se; klît -
klijati.

Pasjak, 07.09.2025.

Nenad Smajila, mag.arheol.